

Нынѣ спаси живѡтъ! Не Обзирайтса, нитѡ не-  
 гдѣ сѧ спирайт, но скоро вѣгайт, до гдѣ на  
 планинѣ не стигнешъ! — Лѡтъ Отговѡри Яггелъ,  
 кой го ѣ водилъ: Яхъ, Господине мой,  
 когда си ми толико милостивъ, и искашъ да  
 мѧ спасешъ, а ты исполни ми още ѣднѣ мол-  
 вѣ! Язъ не ще можимъ да возлѣземъ на плани-  
 нѣ, но дозволи ми, да идемъ въ оный предъ  
 нами Градѣцъ, и тамо да сѧ избавимъ. Допѣ-  
 стимъ ще ти и това, Отговѡри мѣ Яггелъ, са-  
 мо колико можешъ спѣши, за да поскорѡ та-  
 мо стигнешъ. Язъ не ще нищо да начнемъ, до  
 гдѣ ты тамо почти не будешъ.

Явие катѡ сѧ солнце роди, стигна Лѡтъ въ  
 Градѣцъ, той часъ грѡмъ удари съ лѣвѣмъ стра-  
 ны, молнѣа же потечѣ отъ востока къ западѣ,  
 воздушны жѣпелны частицы сѧ запалиха; мы-  
 слилъ бы, какъ всѣчкѣи свѣтъ горѣ! Огнь за-  
 пали дѡмове Содѡма и Гомѡра и ѣще дрѣга двѣ  
 Града. Самаъ землѧ отъ жѣпелныхъ частей сѧ  
 ражже, и раздѣли, тыѧ четыри Градовѣ съ всѣ-  
 ми Жители проглѣтна, и смрадно солѣно мѡ-  
 ре покры всичко онова окръжѣе. Мѡре това  
 до днѣшнаго днѣ сѧ именѣва Солѣно или  
 мѣртво.

Лѡтова пакъ Жѣна, коѧ мало на задъ  
 Останала, и противъ Яггеловыхъ заповѣди сѧ